

Bestemmelsen i § 10 a, stk. 4, vedrører spørgsmålet om udlevering for flere strafbare forhold. Bestemmelsen, der er en følge af det foreslåede nye kapitel 2 a om betingelser for udlevering til EU-medlemsstater, svarer til den gældende bestemmelse i udleveringslovens § 3, stk. 3.

Den gældende bestemmelse i § 10 a, der indeholder den såkaldte specialitetsregel, foreslås indsat som ny § 10 j, jf. bemærkningerne til denne bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.1.2.1. og 4.1.2.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

§ 10 b

Efter den foreslåede bestemmelse i § 10 b, stk. 1, kan udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre af en dansk statsborger eller af personer med fast bopæl her i landet til strafforfølgning, gøres betinget af, at den pågældende overføres til Danmark med henblik på fuldbyrdelse af en eventuel fængselsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning.

Bestemmelsen udvider den nugældende adgang til – i forbindelse med udlevering til strafforfølgning – at kræve tilbageførsel til Danmark med henblik på afsoning af en eventuel straffedom til også at gælde for personer med fast bopæl her i landet. Efter den gældende ordning har Danmark folkeretligt taget forbehold over for andre EU-lande om, at udlevering af danske statsborgere kan ske på betingelse af, at den pågældende overføres til eventuel strafafsoning i Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i § 10 b indebærer i øvrigt ingen ændringer i forhold til gældende ret med hensyn til udlevering af danske statsborgere til lande uden for EU.

Endvidere kan udlevering af en dansk statsborger eller af personer med fast bopæl her i landet til straf fuldbyrdelse efter den foreslåede § 10 b, stk. 2, afslås, hvis Danmark giver tilsagn om, at straffen vil blive fuldbyrdet her i landet. Danmarks overtagelse af fuldbyrdelsen af straffedomme afsagt i en anden EU-medlemsstat vil i øvrigt skulle ske efter de gældende regler herom, jf. lov nr. 323 af 4. juni 1986 om international fuldbyrdelse af straf mv. med senere ændringer.

Bestemmelserne i § 10 b, stk. 1 og 2, er fastsat i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 4, stk. 6, og artikel 5, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.1.2.2. i de almindelige bemærkninger.

§ 10 c

Efter den foreslåede § 10 c kan der ikke ske udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre, hvis den

pågældende efter dansk ret var under den kriminelle lavalder på gerningstidspunktet, jf. herved straffelovens § 15.

Bestemmelsen er i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 3, stk. 3, hvorefter den judicielle myndighed skal afslå udlevering, hvis den person, der er omfattet af en europæisk arrestordre, efter den anmodede medlemsstats lovgivning på grund af sin alder ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for arrestordren.

§ 10 d

Efter den foreslåede § 10 d, stk. 1, 1. pkt., må der ikke ske udlevering, hvis den, der søges udleveret, er dømt eller frifundet for de pågældende handlinger her i landet eller i en anden EU-medlemsstat. Tilsvarende gælder ifølge den foreslåede § 10 d, stk. 1, 2. pkt., hvis den, der søges udleveret, her i landet er benådet for handlingen.

Udlevering kan endvidere afslås efter § 10 d, stk. 1, 3. pkt., hvis den der søges udleveret, er dømt eller frifundet for handlingen i en stat uden for EU.

Den foreslåede § 10 d, stk. 1, 1. og 3. pkt., udvider det gældende forbud mod dobbelt strafforfølgning i udleveringslovens § 8 til – i sager om udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre – ligeledes at gælde med hensyn til personer, som i en *tredjestat* er dømt eller frifundet for den pågældende strafbare handling. Efter bestemmelsen skal udlevering således bl.a. afslås, hvis der er afsagt endelig dom i sagen her i landet eller i en medlemsstat i EU. Herudover kan udlevering endvidere afslås, hvis der er afsagt dom i sagen i en stat uden for EU.

Om adgangen til at afslå udlevering på grundlag af en europæisk arrestordre under henvisning til, at den pågældende i et tredjeland er dømt for de samme forhold, som udleveringen angår, fremgår det af rammeafgørelsens artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 5, at det er en betingelse, at dommen afsagt i det pågældende tredjeland er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter tredjelandets lovgivning. Denne betingelse foreslås udtrykkeligt fastsat i udleveringslovens § 10 d, stk. 1, 4. pkt. Der henvises herved navnlig til pkt. 4.1.5.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det fremgår endvidere af den obligatoriske afslagsgrund i artikel 3, stk. 2, at der kun består en forpligtelse for medlemsstaterne til at afslå udlevering i medfør af bestemmelsen, hvis den anmodede medlemsstats relevante myndigheder er i besiddelse af de nødvendige oplysninger om en eventuel dom afsagt i en anden medlemsstat. Udlevering vil i medfør af artikel 4,